

Arrest

nr. 321 344 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 september 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 15 januari 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 18 januari 2023..

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 27 maart 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 28 november 2023 en 17 januari 2024.

1.3. Op 22 augustus 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 augustus 2024 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. In 2002 werd u geboren in het dorp Pekhai, in het district Achin van de provincie Nangarhar. U leefde op deze plek tot ongeveer elf-jarige leeftijd waarna u verhuisde naar het dorp Garko in eenzelfde district.

Uw vader werkte voor het Afghaanse nationale leger van 2009 tot 2011. In deze periode deden de taliban een algemene aankondiging met de boodschap dat de werknemers die tewerkgesteld waren voor de overheid moesten stoppen met hun job en zich overgeven aan de taliban. Drie dagen hierna kwamen de taliban naar uw huis en vertelden dat uw vader moest stoppen met zijn job en zich aan hen moest presenteren. Indien niet zouden de taliban hem vermoorden en uw familie problemen krijgen. Uw vader stopte met zijn job en u en uw familie verhuisde van Pekhai naar Garko. Door financiële problemen begon uw vader ongeveer rond 2012 of 2013 te werken als soldaat bij een Amerikaanse basis. De Amerikaanse basis werd in 2014 overgedragen aan de grenspolitie waarna uw vader stopte met deze job. Hierna was uw vader niet meer tewerkgesteld voor de voormalige overheid of buitenlandse mogendheden.

Daarnaast had u een relatie met een man, F.(...), in Afghanistan. Toen u fysieke intimiteiten had met F.(...) in zijn gastenhuys betrapte een persoon jullie beide. Er werden geruchten verspreid dat u en F.(...) betrapt waren en een relatie hadden waarna dit ook werd verteld aan de taliban.

Omwille van de bedreigingen die uw familie in het verleden heeft gekregen en uw relatie met een man verliet u samen met uw vader Afghanistan in 2021 op de dag van de machtsovername. In Iran verloor u uw vader waarna u geen contact meer met hem had. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië en Duitsland naar België. In Servië en Bosnië werd u het slachtoffer van verkrachting. U kwam aan in België op 15 januari 2023. Op 18 januari 2023 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Na uw vertrek kwamen de taliban langs bij uw huis en vroegen aan uw moeder naar u en uw vader waarna ze uw paternale oom ontvoerden. Hij werd tien of vijftien dagen lang vastgehouden en kon vrijkomen nadat de dorpsouderen garant zouden staan voor hem. Momenteel heeft u in België nog steeds een relatie met F.(...) en identificeert u zichzelf als biseksueel.

Door de vroegere job van uw vader en uw relatie met F.(...) vreest u bij een terugkeer naar Afghanistan dat de taliban u zouden vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw originele taskara, kopie taskara vader, kopie taskara paternale oom, originele en kopieën werkdocumenten van uw vader (legerbadge en Kabul bankkaart), originele certificaten vader, kopie facebookpost paternale oom, foto's met uw vriend en de originele briefomslag.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Betreffende de problemen die voortkwamen uit de jobs van uw vader worden volgende zaken opgemerkt. Zo kon u de jobs van uw vader bij enerzijds het nationale leger en anderzijds bij de Amerikaanse mogendheden niet aannemelijk maken. Gevraagd om alles te vertellen over de job van uw vader bij het nationale leger kwam u niet verder dan te stellen dat hij tewerkgesteld was in Kabul, na vijf maanden werken kwam hij voor één maand op vakantie, zijn salaris 8500 afghani bedroeg, zijn commandant Younes was en werkte in Helmand (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, 28 november 2023, p. 22-23). Naar eigen zeggen weet u niet veel over de job van uw vader aangezien u toen elf jaar oud was en kreeg u deze informatie van uw moeder (CGVS 1, p. 22). U kreeg opnieuw de kans om spontaan iets te vertellen over de job van uw vader, maar bevestigde dat u niet meer informatie kon geven (CGVS 1, p. 23). U bleef in gebreken door enkel generieke informatie over de job van uw vader te geven waardoor er meer specifieke vragen werden gesteld. U kon echter niet zeggen tot welk korps en brigade uw vader behoorde (CGVS 1, p. 23). Over de taken van uw vader kon u enkel vertellen dat hij vocht in Helmand van de ene checkpoint naar de andere, maar dat u geen specifieke informatie heeft over die gevechten (CGVS 1, p. 23). Opnieuw gevraagd naar het takenpakket van uw vader zei u dat u geen informatie heeft (CGVS 1, p. 23). Het mag duidelijk zijn dat dit opnieuw een zeer algemene beschrijving is van het takenpakket van uw vader. Op eenzelfde manier kon u ook weinig informatie bieden over de job van uw vader in de Amerikaanse basis. Gevraagd om de job uit te leggen vertelde u dat door een slechte financiële situatie uw vader begon te werken bij de Amerikaanse basis als een soldaat in een checkpost waar hij zes uur werkte in een toren en vervolgens zes uur op de grond

(CGVS 1, p. 25). Uw moeder vertelde dat zijn salaris 200 dollar per maand bedroeg en dat hij twintig dagen per maand werkte en eenmaal per week jullie bezocht (CGVS 1, p. 25). Gevraagd of u nog iets weet over deze job zei u dat u geen informatie heeft (CGVS 1, p. 25). Ook hier kon u spontaan enkel generieke informatie vertellen over de job van uw vader waardoor er meer specifieke vragen werden gesteld (CGVS 1, p. 25). Over zijn functie herhaalde u het voorgaande dat hij voor zes uur tewerkgesteld was op de toren in de checkpost en zes uur op de grond in de nacht (CGVS 1, p. 25). Concreet gevraagd naar de taken van uw vader zei u dat hij niet veel taken had, aanwezig moest zijn in de checkpost en vertelde uw moeder dat hij zaken van één plaats naar de andere transfereerden (CGVS 1, p. 25). Het mag duidelijk zijn dat dit een zeer oppervlakkige en vage omschrijving is van zijn taken. De commandant van uw vader is eveneens onbekend voor u (CGVS 1, p. 25). Gevraagd wat uw vader vertelde over deze job zei u dat Afghanen niet hecht zijn met hun vaders waardoor zulke vragen niet konden gesteld worden (CGVS 1, p. 26). Afghanen zijn naar eigen zeggen hechter met hun moeders via wie u de informatie kreeg over de job van uw vader aangezien u niet vroeg aan uw vader wat zijn taken waren en waar hij werkte (CGVS 1, p. 26). Opnieuw gevraagd en benadrukt dat het iets zeer klein mag zijn wat uw vader vertelde over zijn job, verwees u naar een incident tijdens zijn periode bij het nationale leger. Uw vader had het over een incident dat plaatsvond in Helmand toen een checkpoint werd aangevallen, waar uw vader moest vechten en een bom viel, het zou één van de zwaarste dagen van zijn leven geweest zijn (CGVS 1, p. 26). Gevraagd wat hij nog vertelde over dit gevecht zei u dat het de late namiddag was toen u vroeg aan uw vader om te vertellen over het moeilijkste moment in zijn leven waarna dit de informatie was die hij gaf (CGVS 1, p. 26). Die informatie blijkt dan ook een heel algemene beschrijving te zijn van een incident waardoor dit niet kan overtuigen. Het werk van uw vader zou mede aan de basis liggen van uw vlucht uit Afghanistan, waardoor toch een zekere kennis kan verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten. Dit is echter niet het geval.

Naast uw beperkte kennis over de job van uw vader, kan u ook de familieband niet aantonen. U legde enkel een kopie van de taskara van uw vermeende vader neer. Een kopie kan echter steeds onderhevig zijn aan knip- en plakwerk, waardoor de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Ten tweede blijkt uit toegevoegde informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat alle soorten documenten in Afghanistan vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van Afghaanse documenten in het algemeen ondermijnt. U vermeldde nog dat uw paternale oom K.(...) G.(...) tewerkgesteld was voor het nationale leger (CGVS 1, p. 13). Eveneens legt u hier geen documenten van neer om te bewijzen dat hij familie van u is (zo is de taskara die u neerlegde van uw paternale oom N.(...)). Bovendien vermeldde u nergens, zowel niet bij DVZ als bij het CGVS, dat u door zijn tewerkstelling problemen vreest in Afghanistan (Zie Vragenlijst CGVS, 23 maart 2023, vraag 3.1-3.8, CGVS 1, p. 18).

Aangezien u de door u verklaarde profiel van uw vader niet aannemelijk hebt gemaakt, wordt de geloofwaardigheid van uw problemen onherstelbaar ondergraven. Dit blijkt nog verder uit de volgende bevindingen. Zo is het bevreemdend dat uw vader het land verliet omwille van een aankondiging van de taliban die jaren geleden plaatsvond. Deze aankondiging vond plaats toen u leefde in Pekhai (CGVS 1, p. 27). Hierdoor stopte uw vader in 2011 met zijn job bij het nationale leger (CGVS 1, p. 18). De taliban kwamen toen naar jullie huis en vroegen naar uw vader om zich te presenteren (CGVS 1, p. 27). Indien hij de boodschap van de taliban zou negeren zou dit ook een gevolg hebben voor de rest van de familie (CGVS 1, p. 28). U verklaarde dat uw vader bij de machtsovername in 2021 het land verliet door de bedreiging die eerder werd gegeven toen jullie leefden in Pekhai (CGVS 1, p. 27). Verder gaf u nergens aan dat u of uw familie andere bedreigingen zouden gekregen hebben (CGVS 1, p. 27). U bevestigde dat uw enige persoonlijke bedreiging degene was die eerder werd gegeven aan uw vader (CGVS 1, p. 28). Dat uw vader en u problemen zouden krijgen door een bedreiging die een tiental jaar eerder werd gegeven is weinig waarschijnlijk. Het gegeven dat uw paternale oom werd ontvoerd door de taliban omdat ze zochten naar u en uw vader (CGVS 1, p. 28) is dan ook niets meer dan een blote bewering.

Door dit alles kan er geen geloof worden gehecht aan de problemen die u zou gehad hebben door de jobs van uw vader. Vervolgens kan er eveneens geen geloof worden gehecht aan uw bewering biseksueel te zijn, noch aan de problemen die u hierdoor zou hebben gekend. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. In casu werd echter vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, uw relaties en uw kennis omtrent deze gemeenschap allerm minst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn.

Ten eerste konden uw verklaringen over uw vermeende geaardheid allerm minst overtuigen. Meermaals gevraagd hoe u uw geaardheid ziet, of u valt op mannen vrouwen of beide verklaarde u dat u buiten F.(...) met niemand een relatie heeft, u geen relatie met een meisje had, u over deze zaken niet nadenkt omwille van familieproblemen en u in de toekomst een meisje zal ontmoeten om een relatie mee te hebben (Zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, 17 januari 2024, p. 5). Opnieuw gevraagd naar uw geaardheid, niet denkende aan een relatie, zei u dat u het niet kan zeggen omdat u denkt aan uw familie en enkel een

seksuele relatie heeft met F.(...) (CGVS 2, p. 5). U bent niet in staat om uw geaardheid te duiden. Bovendien is het bevreemdend dat u in uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat u nog nooit gevoelens had voor meisjes en u uw hele leven lang wilt spenderen met F.(...) (CGVS 1, p. 30-31), maar plots tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde te willen trouwen met een meisje (CGVS 2, p. 5). Zo zou u zelfs meisjes leuk vinden dan jongens (CGVS 2, p. 6). Hiermee tweemaal geconfronteerd sprak u opnieuw over het gegeven dat u enkel denkt aan uw familie en dat de tolk het waarschijnlijk verkeerd had begrepen omdat twee jongens in Afghanistan nooit samenbleven en trouwen met een meisje (CGVS 2, p. 7). Dit is geen afdoende verklaring, des te meer omdat u aangaf geen opmerkingen te hebben over uw eerste interview bij het CGVS (CGVS 2, p. 4). Daar u er niet in slaagde om duidelijk te zijn omtrent uw geaardheid werd concreet gevraagd of u zich ziet als heteroseksueel, homoseksueel of biseksueel. Pas dan kon u duiden dat u zowel mannen als vrouwen leuk vindt, herhaalde u opnieuw dat u denkt aan uw familie en dat u F.(...) leuk vindt en de nacht voor uw persoonlijk onderhoud met hem spendeerde (CGVS 2, p. 7). U identificeerde zich uiteindelijk als biseksueel, dan gevraagd of u dit kan uitleggen kwam u niet verder dan te stellen dat u momenteel geen gevoelens heeft voor mannen of vrouwen omdat u denkt aan de problemen in uw familie, maar later zou u gevoelens hebben voor zowel mannen als vrouwen (CGVS 2, p. 13-14). Dat u dergelijke moeite zou hebben om uw seksualiteit ook nog maar enigszins te kunnen omschrijven is hoogst bevreemdend.

Niet alleen slaagde u er niet in het minst in uw geaardheid nog maar te omschrijven, ook het bewustwordingsproces dat hier aan zou vooraf gegaan zijn bleek weinig overtuigend. Gevraagd wanneer u ontdekte dat u gevoelens kon krijgen voor mannen zei u dat u voor F.(...) nooit jongens of mannen leuk vond, pas toen u sprak met F.(...) begreep u dat u hem leuk vond en van hem hield (CGVS 1, p. 32). Toen gevraagd om wat meer te vertellen over het moment dat u beseftte aangetrokken te zijn tot mannen verklaarde u voor F.(...) nooit te denken over mannen of een seksuele relatie met hen te hebben; u hing rond met F.(...) waarna hij vroeg om seks te hebben, hetgeen u niet kon weigeren (CGVS 2, p. 8). Aangezien dit een beperkte uitleg is, werd u de vraag opnieuw gesteld, maar herhaalde u voorgaande (CGVS 2, p. 8). Het valt op dat u de ontdekking van uw gevoelens voor mannen niet kan duiden en steeds verwijst naar uw seksuele relatie met F.(...). U gaf aan dat wanneer F.(...) vroeg om seks te hebben u gevoelens had (CGVS 2, p. 8). Meermaals gevraagd wat u juist voelde zei u dat het gewoon gevoelens waren, hij vroeg om seks waarna u het accepteerde en u geil werd (CGVS 2, p. 8-9). Tweemaal gevraagd of u daarnaast nog andere gevoelens had verwees u opnieuw naar het gevoel om seks te hebben (CGVS 2, p. 9). Dat u dergelijke moeite zou hebben om ook maar een beetje over uw gevoelens te praten tijdens uw bewustwordingsproces en hiervoor zelfs nadrukkelijk en quasi- exclusief moet verwijzen naar de fysieke contacten die u zou (gehad) hebben doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw relatie met F.(...) door uw oppervlakkige verklaringen. Zo weet u niet wat zijn volledige naam is en komt u zeer moeizaam, na viermaal te vragen, tot een schatting van zijn leeftijd (CGVS 1, p. 29). Over zijn familie kon u enkel de namen van zijn broers geven, verder weet u niets over zijn familie buiten het gegeven dat ze Shinwari's zijn (CGVS 2, p. 4). De namen van zijn ouders zijn u onbekend (CGVS 2, p. 17). Eveneens weet u niet hoe zijn vrouw heet en hoe hij omgaat met het gegeven dat hij getrouwd is terwijl hij gevoelens heeft voor mannen (CGVS 2, p. 15). Hoe hij deze gevoelens voor mannen heeft ontdekt is u evenzeer onbekend (CGVS 2, p. 15). Over F.(...) als persoon kon u enkel zeggen dat hij een vriendelijk goed mens is met een goed hart, hij materiaal voor u kocht toen u aankwam in België, u begrijpt en naar u luistert (CGVS 2, p. 16). Hij zou een eerlijk persoon zijn die geen drugs of sigaretten gebruikt (CGVS 2, p. 17). Betreffende zijn gebreken bleef u oppervlakkig en zei u dat u er nog geen gevonden heeft, maar hij één keer heeft gelogen over iets dat u zich niet meer herinnert (CGVS 2, p. 16). Het mag duidelijk zijn dat dit allemaal zeer algemene beschrijvingen zijn. Illustratief voor dit is uw beschrijving van het uiterlijk van uw vriend; zo is hij een beetje groter dan u, gebruind, kort zwart haar met bijna zwarte ogen (CGVS 2, p. 16). Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u in staat bent meer diepgaande verklaringen af te leggen over een persoon waar u tot op de dag van vandaag een relatie mee heeft. Dat u uw partner en relatie op een dergelijke oppervlakkige en weinig overtuigende manier zou omschrijven is weinig ernstig te noemen.

Dat uw relatie met F.(...), maar weinig geloofwaardig is, blijkt eveneens uit uw verklaringen over de start van jullie vermeende relatie. Zo zag hij u op straat, vroeg naar uw afkomst waarna jullie samen thee dronken. Toen u opnieuw uw zus ging bezoeken zag u hem terug (CGVS 1, p. 30). Aangezien dit een zeer algemene beschrijving is werden meer specifieke vragen gesteld. U zag hem twee of drie keer nadat werd besloten om een relatie te beginnen (CGVS 1, p. 30). Gevraagd om meer te vertellen over dit moment kwam u niet verder dan te stellen dat hij de eerste stap nam om een fysieke relatie te starten waarna u hem niet afwees om intimiteiten te hebben (CGVS 1, p. 30). Ook hier is het opvallend dat u meteen met F.(...) sprak over het fysieke gedeelte van jullie relatie (CGVS 1, p. 31). Gevraagd om het moment uit te leggen dat u besloot een fysieke relatie te hebben verklaarde u dat u samen met F.(...) thee dronk waarna hij zei dat hij u leuk vond en een fysieke relatie wilde (CGVS 1, p. 31). Dit is een zeer beperkte algemene beschrijving van zo'n moment dat toch een impact heeft op iemands leven, zeker gezien de socio-culturele context in Afghanistan omtrent homoseksualiteit.

Bovendien vallen er tegenstrijdigheden op in uw verklaringen omtrent uw relatie. Jullie ontmoetten elkaar steeds in zijn dorp dat 30 minuten ver lag met de auto (CGVS 1, p. 30). Aan de start van het eerste

persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat u meestal thuis was, u niet naar buiten kon gaan en niet naar buiten mocht gaan indien uw vader thuis was (CGVS 1, p. 7). Geconfronteerd met het gegeven dat u eerst vertelde niet vaak het huis te verlaten, maar toch steeds afspraak in het dorp van F.(...) zei u dat het dezelfde plaats is als uw dorp, het niet ver is en u op bezoek was bij uw zus (CGVS 1, p. 33). Dit is geen afdoende verklaring omdat u meermaals herhaalde dat de plek waar F.(...) leefde wel degelijk ver weg was van uw woonplaats (CGVS 2, p. 4, 9). Door dit alles is uw relatie met F.(...) dan ook ongeloofwaardig.

Verder bleek u weinig op de hoogte te zijn van de homoseksuele gemeenschap in België. Gevraagd of u ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen kent in België zei u dat u op zo een plaats nog niet bent geweest omdat u vijf of zes maanden op straat heeft geleefd waarna u begon met werken (CGVS 2, p. 20). Organisaties waar mannen die hetzelfde geslacht leuk vinden naar toe kunnen gaan zijn u eveneens onbekend (CGVS 2, p. 20). Een dergelijke desinteresse is bijzonder frappant. Te meer u verklaarde dat u wenst dat er in Afghanistan plaatsen bestaan waar mannen elkaar kunnen ontmoeten (CGVS 2, p. 19). U bent al enige tijd in België waardoor verwacht kan worden dat u kennis vertoont over deze zaken of hier op zoek naar gaat.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan uw vermeende geaardheid en relatie, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw relaas in gedrang. Hoe dan ook zou de ongeloofwaardigheid ook blijken uit volgende vaststellingen. U had altijd seksuele betrekkingen met F.(...) in zijn gastenkamer (CGVS 2, p. 15). Gevraagd naar de voorzorgsmaatregelen die genomen werden om te voorkomen dat jullie betrappt werden zei u dat F.(...) eerst vertelde dat er niemand aanwezig was en jullie erop toezagen wanneer er minder mensen waren (CGVS 2, p. 17). Aangezien dit zeer beperkte maatregelen zijn werd de vraag opnieuw gesteld waarop u zei dat jullie niets deden en de deur niet dichtdeden omdat anders mensen in vraag zouden stellen waarom jullie deze zouden dichtdoen (CGVS 2, p. 17). Het spreekt voor zich dat het zeer opvallend is dat jullie deze deur niet zouden dicht doen en zo een dermate groot risico zouden nemen. Hiernaar gevraagd zei u dat wanneer u gevoelens voor iemand hebt u niet denkt aan het gegeven dat u betrappt kon worden (CGVS 2, p. 17) wat uiteraard geen afdoende verklaring is. Des te meer omdat u zelf zei dat mensen konden binnenkomen in het gastenhuis (CGVS 1, p. 32). Bovendien is het zeer opvallend dat u niet weet door wie jullie werden betrap (CGVS 1, p. 32, CGVS 2, p. 19). U heeft het zelfs niet gevraagd aan uw vriend wij deze persoon was (CGVS 2, p. 19).

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat u vertelde seksueel misbruikt te zijn in Servië en Bosnië (CGVS 1, p. 17, CGVS 2, p. 6). Ondanks dit een betreurenswaardige gebeurtenis is, kan echter geen vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan worden afgeleid. Het betreft immers een gebeurtenis in een ander land dan uw land van herkomst. Bovendien deden deze daders niets meer tegenover u (CGVS 2, p. 24-25). Voorts vertelde u dit tegen niemand buiten aan een vriend in het centrum, voor de rest is niemand op de hoogte (CGVS 2, p. 25). Er zijn dus nergens aanwijzingen dat u omwille van dit incident vervolging dient te vrezen in Afghanistan.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De taskara's van uw vader en paternale oom werden hierboven reeds besproken.

Uw taskara dient louter als ondersteuning van uw identiteit wat in deze beslissing niet wordt betwist.

Betreffende uw documenten moet allereerst worden opgemerkt dat (zoals hierboven reeds opgemerkt) alle soorten documenten in Afghanistan vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van Afghaanse documenten in het algemeen ondermijnt. Betreffende de werkdokumenten van uw vader bij het nationale leger valt op dat de badge louter een kopie is die onderhevig kan zijn aan knip-en plakwerk. Bovendien is het opvallend dat op de achterkant van de badge, buiten de haarkleur, geen verdere informatie staat ingevuld. Bij de originele Kabul bankkaart is het zeer opvallend dat er ministry of defence. Staat geschreven. U weet niet hoe dat komt (CGVS 1, p. 21). Daarnaast vallen de verschillende schrijfwijze van de naam van uw vader op. Zo staat er op de badge D.(...) G.(...) geschreven terwijl er op de Kabul bankkaart D.(...) G.(...) staat. Omtrent de certificaten van uw vader valt er op dat u hier zeer weinig kennis over toont. Zo weet u enkel dat er certificaten werden gegeven aan uw vader voor zijn goede werk (CGVS 1, p. 21). Verdere informatie ontbrak (CGVS 1, p. 21-22). Er kan echter verwacht worden dat u hier kennis over zou vertonen. De facebookpost omtrent de vrijlating van uw paternale oom door een interventie van de dorpsouderen (CGVS 1, p. 22) kan geenszins bewijzen dat dit effectief heeft plaatsgevonden. Zo kan eenieder kiezen wat die op Facebook schrijft. Verder blijkt uit de vertaling dat N.(...) werd vrijgelaten door het Islamitisch Emiraat (CGVS 1, p. 22), maar ontbreekt verdere informatie waardoor dit eenieder kan zijn. De foto's van uzelf en uw vriend kunnen geenszins bovenstaande bevindingen over jullie relatie wijzigen. Ze kunnen louter ondersteunen dat u de persoon op de foto's kent. Tot slot bewijst de briefomslag enkel dat u post heeft gekregen uit Pakistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsvername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen

gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van

Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische

factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met

mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem te erkennen als vluchteling en hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker vraagt ondergeschikt de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgend stuk toe:

- een e-mail van zijn advocaat van 24 november 2023 gericht tot het CGVS met daarin een klacht over de tolk n.a.v. een gehoor in een andere zaak, dat in november 2023 had plaatsgevonden (stuk 2).

3.2.2. Op 29 november 2024 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus “Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024;
- EUAA « Afghanistan Country Focus » van november 2024.

3.2.3. Op 3 december 2024 dient verzoeker een aanvullende nota in. Volgende stukken (ongenummerde stukken) worden bij deze aanvullende nota gevoegd:

- een kopie van de taskara van zijn vader zonder vertaling;
- een kopie van de werkbadge van zijn vader en van zijn bankkaart zonder vertaling;
- kopieën van certificaten over de militaire carrière van verzoekers oom zonder vertaling;
- een kopie van een certificaat over het werk van verzoekers vader zonder vertaling;
- loonfiches voor de periode juli, augustus, september, oktober en november 2024.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in

artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omwille van volgende redenen:

- (i) de problemen die voortkwamen uit de jobs van zijn vader zijn niet geloofwaardig:
 - a) verzoeker kan de job bij enerzijds het nationale leger en anderzijds bij de Amerikaanse mogelijkheden niet aannemelijk maken, zijn kennis hierover is beperkt;
 - b) verzoeker toont de familieband met zijn vader niet aan;
 - c) verzoeker legt geen documenten neer inzake de familieband met zijn paternale oom die voor het nationale leger zou hebben gewerkt en hij heeft geen vrees vermeld voor problemen als gevolg van deze tewerkstelling;
- (ii) dat de problemen die zouden voortvloeien uit het werk van zijn vader niet geloofwaardig zijn, blijkt ook nog uit het feit dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoekers vader en verzoeker problemen zouden krijgen voor een bedreiging die een tiental jaren eerder werd gegeven;
- (iii) er kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering biseksueel te zijn, noch aan de problemen die verzoeker hierdoor zou hebben gekend: verzoekers verklaringen over zijn vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, zijn relaties en zijn kennis omtrent deze gemeenschap allerminst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn;

- (iv) gezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende geaardheid en relatie, komt logischerwijze ook de geloofwaardigheid van zijn relaas in het gedrang; deze ongeloofwaardigheid blijkt hoe dan ook uit verschillende andere vaststellingen;
- (v) dat verzoeker seksueel werd misbruikt in Servië en Bosnië, is betreurenswaardig maar brengt geen vrees voor vervolging ten opzichte van Afghanistan met zich mee;
- (vi) de documenten die verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek aanbrengt, kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen;
- (vii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;
- (viii) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;
- (ix) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoeker bracht hiertoe evenwel geen concrete informatie aan.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Landeninformatie

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift een gebrek aan actuele en nauwkeurige informatie over de situatie in Afghanistan aan.

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder bij aanvullende nota van 29 november 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: *“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming”*. Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse

en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan problemen met de taliban omwille van het werk van zijn vader voor het Afghaans nationaal leger van 2009 tot 2011 en als soldaat voor een Amerikaanse basis van 2012 tot 2014, de familie werd om die reden bedreigd. Daarnaast had hij een relatie met een man, werden ze betrappt en werd dit verteld aan de taliban. Verzoeker heeft in België nog steeds een relatie met dezelfde man en identificeert zichzelf als biseksueel.

3.3.6.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.6.3. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing ingegaan op de problemen die verzoeker aanhaalde als gevolg van het werk van zijn vader bij het nationale leger en bij een Amerikaanse basis. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker slechts een zeer algemene beschrijving kon geven van het takenpakket van zijn vader bij het nationale leger en slechts een zeer oppervlakkige en vage omschrijving van zijn taken in de Amerikaanse basis. Omdat het werk van zijn vader mee aan de basis zou liggen van zijn vlucht uit Afghanistan, kan van verzoeker toch een zekere kennis worden verwacht over de concrete functies en activiteiten van zijn vader.

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij stukken heeft neergelegd over dit werk en er coherente verklaringen over heeft afgelegd. Verzoeker meent dat dit ruim voldoende is om het werk van zijn vader aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker met deze algemeenheden en loutere verwijzing naar zijn afgelegde verklaringen geen afbreuk doet aan de uitgebreide motieven in dit verband in de bestreden beslissing.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing vermeld dat verzoeker geen familieband aantoonde met zijn vader, hij legde immers enkel een kopie van de taskara van zijn vader neer, van een kopie kan de authenticiteit nooit gegarandeerd worden. Daarbij komt dat uit toegevoegde informatie blijkt dat alle soorten documenten in Afghanistan vervalst kunnen worden wat het geloof in de authenticiteit van Afghaanse documenten in het algemeen ondermijnt.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij de originele taskara van zijn vader zal neerleggen en wijst erop dat de commissaris-generaal hem gevraagd heeft om gewoon een kopie neer te leggen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS een kopie heeft neergelegd van de taskara van zijn vader. Bij huidig verzoekschrift legt hij opnieuw deze kopie neer en ter zitting wordt het origineel hiervan getoond. Volgens zijn verklaringen ter zitting, waarbij hij de UPS-enveloppe toont, heeft hij dit origineel dankzij zijn schoonbroer in Afghanistan via Pakistan toegestuurd gekregen vanuit Peshawar. Dat verzoeker nu het origineel kan tonen van de eerder voorgelegde kopie van de taskara van zijn vader, doet

evenwel geen afbreuk aan het motief in de bestreden beslissing dat uit informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat alle soorten documenten in Afghanistan vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit ervan ondermijnt. Daarbij komt dat, zelfs al zou deze taskara werkelijk van zijn vader zijn, dit geen afbreuk doet aan verzoekers verklaringen over de werkzaamheden van zijn vader, die onvoldoende zijn om deze tewerkstellingen aannemelijk te maken. Dit doet evenmin afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing over de ongeloofwaardigheid van de problemen als gevolg van de tewerkstellingen van zijn vader.

Aangaande de stukken over het werk van zijn vader die verzoeker heeft neergelegd (en waarvan hij de originelen opnieuw toont ter zitting), wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Betreffende uw documenten moet allereerst worden opgemerkt dat (zoals hierboven reeds opgemerkt) alle soorten documenten in Afghanistan vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van Afghaanse documenten in het algemeen ondermijnt. Betreffende de werkdocumenten van uw vader bij het nationale leger valt op dat de badge louter een kopie is die onderhevig kan zijn aan knip-en plakwerk. Bovendien is het opvallend dat op de achterkant van de badge, buiten de haarkleur, geen verdere informatie staat ingevuld. Bij de originele Kabul bankkaart is het zeer opvallend dat er ministry of defince. Staat geschreven. U weet niet hoe dat komt (CGVS 1, p. 21). Daarnaast vallen de verschillende schrijfwijze van de naam van uw vader op. Zo staat er op de badge D.(...) G.(...) geschreven terwijl er op de Kabul bankkaart D.(...) G.(...) staat. Omtrent de certificaten van uw vader valt er op dat u hier zeer weinig kennis over toont. Zo weet u enkel dat er certificaten werden gegeven aan uw vader voor zijn goede werk (CGVS 1, p. 21). Verdere informatie ontbrak (CGVS 1, p. 21-22). Er kan echter verwacht worden dat u hier kennis over zou vertonen. De facebookpost omtrent de vrijlating van uw paternale oom door een interventie van de dorpsouderen (CGVS 1, p. 22) kan geenszins bewijzen dat dit effectief heeft plaatsgevonden. Zo kan eenieder kiezen wat die op Facebook schrijft. Verder blijkt uit de vertaling dat N.(...) werd vrijgelaten door het Islamtisch Emiraat (CGVS 1, p. 22), maar ontbreekt verdere informatie waardoor dit eenieder kan zijn. De foto's van uzelf en uw vriend kunnen geenszins bovenstaande bevindingen over jullie relatie wijzigen. Ze kunnen louter ondersteunen dat u de persoon op de foto's kent. Tot slot bewijst de briefomslag enkel dat u post heeft gekregen uit Pakistan.”

Verzoeker uit geen enkele kritiek op deze motieven. Door louter ter zitting de originelen van de documenten van zijn vader te tonen, doet verzoeker geen afbreuk aan de inhoudelijke kritiek op deze documenten.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens overwogen:

“Zo is het bevreemdend dat uw vader het land verliet omwille van een aankondiging van de taliban die jaren geleden plaatsvond. Deze aankondiging vond plaats toen u leefde in Pekhai (CGVS 1, p. 27). Hierdoor stopte uw vader in 2011 met zijn job bij het nationale leger (CGVS 1, p. 18). De taliban kwamen toen naar jullie huis en vroegen naar uw vader om zich te presenteren (CGVS 1, p. 27). Indien hij de boodschap van de taliban zou negeren zou dit ook een gevolg hebben voor de rest van de familie (CGVS 1, p. 28) U verklaarde dat uw vader bij de machtsovername in 2021 het land verliet door de bedreiging die eerder werd gegeven toen jullie leefden in Pekhai (CGVS 1, p. 27). Verder gaf u nergens aan dat u of uw familie andere bedreigingen zouden gekregen hebben (CGVS 1, p. 27). U bevestigde dat uw enige persoonlijke bedreiging degene was die eerder werd gegeven aan uw vader (CGVS 1, p. 28). Dat uw vader en u problemen zouden krijgen door een bedreiging die een tiental jaar eerder werd gegeven is weinig waarschijnlijk. Het gegeven dat uw paternale oom werd ontvoerd door de taliban omdat ze zochten naar u en uw vader (CGVS 1, p. 28) is dan ook niets meer dan een blote bewering.”

In het verzoekschrift voert verzoeker hieromtrent aan dat de familie na de dreigementen in 2011 verhuisd is naar een veilig dorp onder controle van de overheid en dat de taliban daarom niets kon ondernemen tegen verzoekers vader. Na de val van het regime in augustus 2021 is de situatie veranderd en is het hele land in handen van de taliban. Volgens verzoeker is het dan logisch dat de taliban in zo'n geval wraak nemen tegen alle personen die hen in het verleden genegeerd hebben.

De Raad stelt vast dat verzoeker met deze uitleg verwijst naar zijn afgelegde verklaringen. Door louter opnieuw te verwijzen naar afgelegde verklaringen die reeds beoordeeld werden in de bestreden beslissing, kan verzoeker geen afbreuk doen aan dit gemotiveerd oordeel. Ook de Raad acht het bevreemdend dat verzoekers vader en verzoeker na de machtsovername uit Afghanistan zouden gevlucht zijn omwille van een bedreiging in 2011 waaraan ze indertijd zijn kunnen ontsnappen door te verhuizen.

3.3.6.4. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing ingegaan op de bewering dat verzoeker biseksueel zou zijn en de problemen die hij hierdoor zou hebben gekend. De commissaris-generaal oordeelt in dit verband het volgende:

- verzoekers verklaringen over zijn vermeende geaardheid kunnen allerminst overtuigen;
- verzoeker slaagde er niet in zijn geaardheid te omschrijven, ook het bewustwordingsproces dat hieraan vooraf zou zijn gegaan bleek weinig overtuigend;

- er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers relatie met F. door zijn oppervlakkige verklaringen;
- dat de relatie met F. maar weinig geloofwaardig is, blijkt eveneens uit zijn verklaringen over de start van hun vermeende relatie;
- er vallen tegenstrijdigheden op in verzoekers verklaringen over zijn relatie;
- verzoeker bleek weinig op de hoogte te zijn van de homoseksuele gemeenschap in België;
- de ongelooftwaardigheid van zijn relaas blijkt hoe dan ook uit volgende vaststellingen: verzoeker en F. namen zeer beperkte voorzorgsmaatregelen om te voorkomen dat ze betrappt werden, de verklaring dat verzoeker wanneer hij gevoelens heeft voor iemand anders, er niet aan denkt dat ze betrappt konden worden, is geen afdoende verklaring. Daarbij komt dat verzoeker niet weet door wie ze werden betrappt.

In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal warm en koud blaast door te stellen dat het niet gemakkelijk is om op objectieve wijze de seksuele geaardheid te bewijzen en langs de andere kant te stellen dat verzoeker gefaald heeft om dit aannemelijk te maken. Verzoeker meent dat hij op zeer doorleefde wijze uitleg heeft gegeven over zijn seksuele geaardheid en dat hij nog niet lang genoeg in België verblijft om op de hoogte te zijn van de homoseksuele gemeenschap hier en dat hem dit niet kwalijk kan worden genomen.

De Raad stelt het volgende vast. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een eerste maal werd gehoord bij het CGVS op 28 november 2023. Daarbij kon hij vertellen over al zijn problemen (de werkzaamheden van zijn vader en oom en zijn relatie in Afghanistan met een man). Vervolgens werd verzoeker op 17 januari 2024 nog eens gehoord bij het CGVS en werd hij hoofdzakelijk bevraagd over deze relatie en over zijn geaardheid. De vaststellingen in de bestreden beslissing steunen op de verklaringen van verzoeker zoals die blijken uit het administratief dossier. Door louter te stellen dat verzoeker zelf meent dat zijn afgelegde verklaringen doorleefd zijn, doet verzoeker geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing in dit verband.

Hieraan wordt toegevoegd dat uit verzoekers verklaringen ook het volgende blijkt. Verzoeker en zijn vriend F. werden betrappt in het huis van F., dat in een ander dorp ligt dan dat van verzoeker (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 28 november 2023 (hierna: CGVS I), p. 32). Verzoeker bezocht nadien dit dorp niet meer en verbleef nog 6 à 7 maanden in Afghanistan, zonder problemen in zijn eigen dorp (*ibidem* en administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 17 januari 2024 (hierna: CGVS II), p. 19). Enkel zijn ouders zijn op de hoogte en na de betrapping bleef verzoeker binnen in de familiewoning (CGVS II, p. 13). Verzoeker bevestigt dat de jongen die hen betrapte het dorp en de clan daar informeerde, maar dat die jongen niet wist van welk dorp verzoeker afkomstig was (CGVS II, p. 18). Op dit moment weet niemand anders dat verzoeker en F. nu nog een relatie hebben, zijn familie weet dit niet en ze houden het verborgen voor andere Afghanen in België (CGVS II, p. 18-19). Ook in Afghanistan zijn er naast verzoekers ouders geen andere personen op de hoogte van hun relatie (CGVS II, p. 19).

Verzoeker verklaarde ook dat hij momenteel niet nadenkt over relaties en zijn geaardheid omdat hij momenteel vooral aan zijn familie denkt en zich zorgen maakt over hen en dat hij in de toekomst een meisje zal ontmoeten om een relatie mee te hebben: *“Er is niets anders, gewoon om klaar te zijn in onze cultuur de droom van de ouders is om een verloving voor hun zoon dus in de toekomst zal ik met een meisje trouwen dat mijn moeder heeft gekozen en een goede match voor mij zou zijn als een vrouw”* (CGVS II, p. 5). *“Omdat in de toekomst ga ik getrouwd zijn met een meisje. Met een meisje die mijn moeder beslist en op de andere kant de religie islam geeft niet de toestemming om de dingen te doen die ik nu doe en ik wil niet over de grens gaan. Als u trouwt met een meisje die uw moeder koos, zou u gevoelens voor haar kunnen krijgen? Ja ik kan dat krijgen, de gevoelens en wanneer ik getrouwd ben met een meisje, zou ik de gevoelens heb(ben) en intimiteiten met haar hebben.”* (CGVS II, p. 14).

Verzoeker verklaarde dat een (seksuele) relatie hebben met een man wel voorkomt in Afghanistan: *“Over het algemeen in Afghanistan, toen twee jongens deze relatie hadden, bleven ze nooit samen. Uiteindelijk trouwden ze met een meisje”* (CGVS II, p. 7). *“De Afghanen wanneer ze zoiets doen, doen ze het in het geheim en niet publiekelijk.”* (CGVS II, p. 18).

Verzoeker verklaarde dat hij enkel met F. een relatie heeft en niet met andere mannen of vrouwen: *“Ik heb geen zin om zo’n relatie met een andere man te hebben”* (CGVS II, p. 7). *“Om de vraag te beantwoorden voor F en na F had ik geen gevoelens voor mannen. (...) ik heb seksuele relatie met F. en ik had dat nooit voor F. of na F.”* (CGVS, p. 8). *“Nee ik wist het niet, en ik had nooit gevoelens voor een andere man. Niet ervoor, niet nu.”* (CGVS II, p. 10). *“Heeft u zich hierover proberen te informeren? Nee ik deed dat niet, ik heb het nooit gedaan, het is enkel met F en zoals ik eerder zei, ik denk gewoon aan mijn familie en ik wil mijn tijd aan niets anders verdoen en ik heb problemen, ik ben mijn vader verloren en ik denk over mijn broer en zussen en ik wil mijn tijd niet verdoen aan deze dingen. Als ik het doe is het enkel met F en met niemand anders.”* (CGVS II, p. 10). *“Voelt u nog steeds aantrekkingskracht voor mannen? Zoals ik zei momenteel ik heb geen seksuele gevoelens voor mannen of vrouwen. Nu denk ik gewoon aan mijn familie. Niets anders. In deze vraag gaat*

het even niet over wat u denkt, maar over wat u voelt. Voelt u nog steeds aantrekkingskracht voor mannen? Ik heb geen gevoelens voor andere mannen het is enkel F dat ik gevoelens voor heb. En voor F had ik nooit gevoelens voor mannen en wanneer hij het vroeg accepteerde ik het.” (CGVS, p. 13).

Wat er ook van zij, stelt de Raad vast dat zelfs al zou verzoeker toch een (seksuele) relatie hebben gehad of nog hebben met F., er wat betreft een toekomstgerichte vrees uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hieraan risico's verbonden zouden zijn. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij uitlegt dat het voorkomt in Afghanistan dat twee mannen een seksuele relatie met elkaar hebben en dat ze dit verborgen houden, dat verzoeker enkel met F. een seksuele relatie heeft en geen gevoelens heeft voor andere mannen, dat niemand op de hoogte is van deze relatie, dat verzoeker ervan uitgaat dat zijn moeder een meisje voor hem zal vinden waarmee hij zal trouwen en dat hij niet twijfelt dat hij dan gevoelens zal krijgen voor zijn toekomstige vrouw en intiem met haar zal kunnen zijn. Los van verzoekers verleden en los van het feit of hij biseksueel zou zijn, blijkt dus uit zijn verklaringen dat verzoeker van plan is om zich aan te passen aan de Afghaanse normen qua relaties en huwelijk, zodat in dit verband geen vrees voor vervolging kan worden afgeleid.

Het motief inzake het feit dat verzoeker weinig op de hoogte is van de homoseksuele gemeenschap in België is overtuigend. Kritiek op overtuigende motieven doet gaan afbreuk aan de bestreden beslissing.

3.3.6.5. Ten slotte uit verzoeker kritiek op het feit dat tegenstrijdigheden in zijn relaas werden vastgesteld. Hij verwijst in het verzoekschrift naar een klacht (stuk 2 bij het verzoekschrift) die zijn advocaat in november 2023 in een ander dossier heeft neergelegd inzake een tolk van het CGVS. Deze tolk zou zijn “buitengezet” bij het CGVS, wat erop wijst dat de tolken bij het CGVS soms hun werk niet goed doen.

De Raad merkt op dat verzoeker niet aantoont dat voornoemde klacht in zijn dossier gebeurde, noch dat het bij zijn gehoor op het CGVS de desbetreffende tolk(en) betrof. Evenmin toont verzoeker met dit betoog aan dat er ook tijdens zijn gehoor bij het CGVS foutieve of onvolledige vertalingen zijn gebeurd. Verzoeker verduidelijkt evenmin concreet welke vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan een foutieve vertaling door de tolk.

Bij de gehoren op het CGVS werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk goed begreep (CGVS I, p. 2, CGVS II, p. 2) en of hij nog opmerkingen had (CGVS I, p. 33, CGVS II, p. 27). Verzoeker noch zijn advocaat formuleerden enige opmerking. Verzoeker verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij niets toe te voegen had aan zijn relaas, dat hij alles kon vertellen, dat hij de vragen en de tolk goed begrepen had en hij had geen opmerkingen over het verloop van het gehoor.

Verzoeker kan dus niet zonder meer voorhouden dat bepaalde niet nader door hem gespecificeerde tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan de slechte kwaliteit van het tolkwerk bij het CGVS.

Volledigheidshalve wijst de Raad nog op het volgende. Waar verzoekers raadsman ter zitting stelt dat de termen die gebruikt worden in westerse landen over bepaalde aspecten van seksuele geaardheid, gewoonweg niet bestaan in het Pashtou, blijkt uit p. 6 van de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 januari 2024 dat hiermee wel degelijk rekening werd gehouden: de tolk verduidelijkte aan de *protection officer* dat deze duidelijker moest zijn omdat verzoeker het anders niet zou verstaan. De *protection officer* en de tolk overleggen dan en daarna is de *protection officer* specifiek in zijn vraagstelling.

3.3.6.6. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat personen die naar het westen zijn gegaan, een risico lopen op vervolging in Afghanistan. Hij verwijst naar meerdere algemene bronnen en naar rechtspraak van de Raad. Bij zijn aanvullende nota van 3 december 2024 voegt verzoeker loonfiches bij voor de periode juli tot november 2024.

De loonfiches tonen aan dat verzoeker werkt in België, maar verzoeker geeft hier verder geen uitleg bij. Met een loutere verwijzing naar zijn tewerkstelling en het algemeen betoog in zijn verzoekschrift en aanvullende nota aangaande verwestering, doet verzoeker geen afbreuk aan volgende motieven in de bestreden beslissing:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_

Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij

telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, wordt erop gewezen dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentenwaarde kennen en dat verzoeker niet verduidelijkt in welk opzicht de feiten in die zaak gelijk zouden zijn aan de feiten in huidige zaak.

Verzoeker verwijst naar een artikel aangaande de stijgende spanningen na het verbranden van een Koran in Stockholm Khaama "Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure" van 17 maart 2024 en een verslag van UNAMA aangaande de verslechtering van de situatie in Afghanistan: UNAMA "Report on Afghanistan" van maart 2024. Betreffende verzoekers verwijzingen naar bovenvermelde artikelen en rapporten, stelt de Raad vast dat het risico voor verzoeker *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt, waarbij van hem mag worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is *in casu* niet het geval.

Verzoeker verwijst naar de verklaringen van de hoogste religieuze talibanleider en de woordvoerder van de taliban vermeld in een artikel van infomigrants.net. Verzoeker verwijst hiermee echter naar één passage in één interview in een artikel in het Oostenrijkse dagblad Kronen Zeitung. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat in de praktijk en *in concreto* vervolging zou bestaan ten aanzien van alle terugkeerders. Bovendien dient te worden gewezen op de precieze inhoud van het gesprek en op de bijzondere context ervan, waarbij de journalist in het kader van een aantal gevallen van zware misdrijven waarbij in Oostenrijk verblijvende Afghanen betrokken waren, aan Taliban-woordvoerder Zabiullah Mujahid de vraag stelt: "*Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?*" en deze antwoordt: "*Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht*". ("Zou uw regering Afgaanse staatsburgers, als zij in Duitsland en Oostenrijk geen recht hebben op asiel en mogelijks strafbare feiten hebben gepleegd, terugnemen?" "Ja, ze worden voor de rechtbank gebracht. De rechtbank moet beslissen hoe het met hen verder gaat"). Dat met deze passage verwezen wordt naar elke Afgaanse terugkeerder, ook hij die geen criminele feiten heeft gepleegd, is allerm minst duidelijk.

3.3.6.7. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige documenten neergelegd door verzoeker, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.6.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.9. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.3.7.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale

bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Met zijn betoog en verwijzing naar algemene informatie (verzoekschrift, stukken 2 en 3) toont verzoeker niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

3.3.7.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. ISKP daarentegen viseert zowel talibandoelwitten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*") UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst is minder recent dan, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld. Ten overvloede kan worden verwezen naar hetgeen werd gesteld onder punt 3.3.5..

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS twee maal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan en geen ervaring zou hebben, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET